

Мурмила Наталія

викладач

ДВНЗ «Тернопільський коледж харчових технологій і торгівлі»

ФОРМИ ІНТЕГРАЦІЇ ОСВІТИ, НАУКИ ТА БІЗНЕСУ

Актуальність дослідження полягає в тому, що інтеграція освіти, науки та бізнесу є важливим фактором розвитку всього суспільства. Проаналізувавши вітчизняні та зарубіжні наукові праці, можемо відзначити позитивну тенденцію процесів інтеграції науки, освіти та бізнесу, що супроводжується результативним вирішенням проблеми системного забезпечення інноваційного розвитку економіки, структуризації її виробничого сектору, підвищення якості підготовки випускників закладів вищої освіти, комерціалізації наукових розробок. Але все ж залишаються дискусійними питання щодо вибору форм та перспектив еволюції процесу інтеграції науки, освіти та бізнесу, що дістали поширення в зарубіжній практиці, досвід яких можна адаптувати для України.

У реальній практиці під інтеграцією мають на увазі різні процеси, що позначають об'єднання двох і більше суб'єктів (або частин чогось) з якоюсь спільною метою. Інтеграція включає в себе композиційну і комунікативну складові [1; 4].

Враховуючи специфіку сфер науки, освіти і бізнесу, слід розуміти під інтеграцією освіти, науки і бізнесу процес взаємодії, співпраці наукових організацій, освітніх закладів і підприємницьких структур як однієї, так і різної відомчої приналежності з метою взаємовигідного підвищення ефективності наукової, освітньої та виробничої діяльності, що здійснюється ними, підготовки висококваліфікованих фахівців, а також раціонального використання фінансових, матеріально-технічних, кадрових ресурсів. Ми погоджуємося з тими авторами, які сутність інтеграції фіксують у наступних типах взаємозв'язків:

- 1) стійка співпраця суб'єктів інтеграції, що обумовлює сумісний розвиток;
- 2) узгодження рівнів соціально-економічного розвитку за рахунок різноманітності відносин, що складаються у новій інтегрованій системі [1; 4; 7].

Незважаючи на те, що в окремих великих містах сфера науки і освіти має достатньо високий потенціал розвитку, спостерігається її надто низька результативність і ефективність діяльності для потреб бізнесу та соціальної сфери. Особливо гостро відчувається прірва між наукою, освітою та бізнесом у малих і середніх містах майже по всій території України, що призводить до поступового відставання національної інноваційної системи від інноваційних систем світового рівня, спричиняє падіння конкурентоспроможності країни в багатьох сферах економіки. Слід виділити низку проблем, які вимагають пошуку шляхів реформування як окремих ланок у ланцюгу «освіта – наука – бізнес – суспільство», так і всього процесу взаємодії між ними. Це зокрема [2, с. 64]: – низька поінформованість бізнесу про досягнення вітчизняних науковців, про їх потенційні можливості для вирішення місцевих і національних стратегічних завдань; – відсутність інформаційної бази даних про наявні науково-технологічні проблеми на виробничих підприємствах, у сфері інфраструктурного забезпечення бізнесу, в соціальній сфері конкретного міста (регіону); – відсутність організаційно-економічних механізмів взаємодії у ланцюгу «освіта – наука – інвестор – бізнес»; – недостатність «критичної маси» фінансування для реалізації інноваційних проектів на локальному, регіональному, національному рівнях [6].

Вищезазначені інституції являють собою форму інтеграції науки, освіти і виробництва і складають значимий інфраструктурний елемент національних інноваційних систем, що сприяє формуванню інноваційної економіки шляхом: розвитку наукомістких технологій і наукомістких фірм; селекції та підтримки перспективних наукових проектів; комерціалізації результатів наукових досліджень і науково-технічних розробок; надання різних послуг суб'єктам малого підприємництва, перш за все, з розвитку нових фірм у стартовому періоді та ін.

Список використаних джерел

1. Арасланова А. А. Интеграция науки, образования и производства : синергетический эффект. Философия образования. 2011. №1.– С. 26–31.
2. Бакушевич І. Розвиток мережевої взаємодії бізнесу, освіти і науки відповідно до нового Закону про вищу освіту в Україні. Збірник конференції "Будуємо нову Україну" 26-27 листопада 2014 р. Київ : Видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2015. С. 64–75.
3. Дрaбчук Т. І. Сучасні форми взаємодії освіти, науки та бізнесу як основа інноваційного розвитку. Аграрна наука, освіта, виробництво : європейський досвід для України : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Житомир : ЖНАЕУ, 2015. С. 513–518.
4. Мохначев С. А. Интеграция образования, науки и бизнеса: тенденции на мезоуровне. Фундаментальные исследования. 2012. № 3 (часть 3). С. 707–711.
5. Натрошвілі С. Ефективна інтеграція бізнесу, науки й освіти як умова зростання вартості компаній у постіндустріальній економіці. Проблеми науки. 2012. № 1. С. 3–4.
6. Рябокoнь М. В. Сучасні форми взаємодії інтеграції науки, освіти і виробництва в ході формування інноваційної інфраструктури інноваційної економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.spilnota.net.ua/ru/article/id-2749/>
7. Шайдуллина А. Р. Функции интегрированного образовательного пространства «ссуз – вуз – предприятие». Образование и саморазвитие. 2009. № 3(13). С. 74–79.